

Ποιοι οι λόγοι που σας οδήγησαν στην ανάληψη της συγκεκριμένης πρωτοβουλίας;

Το ερώτημα δεν είναι απλώς, γιατί αναλάβαμε την πρωτοβουλία τώρα, αλλά γιατί δεν μπορούσαμε να την αναλάβουμε πριν.

Διότι ήταν αυτονόητο ότι, ούτε η Αστυνομία έφταιγε ούτε οι κάτοικοι της Κερατέας είχαν άλλον τρόπο να διεκδικήσουν τα αιτήματά τους.

Οι αρμόδιοι σιωπούσαν, κρύβονταν και αρνούνταν το διάλογο. Κι έτσι καταντήσαμε, επειδή η Αστυνομία δεν μπορούσε να λύσει τα προβλήματά τους, να συζητούν οι κάτοικοι μαζί της ανταλλάσσοντας βόμβες μολότοφ με δακρυγόνα.

Η σκέψη ότι, χωρίς λόγο, μπορεί να κάναμε Πάσχα θρηνώντας νεκρούς -είτε από τη μία είτε από την άλλη μεριά- η ανάγκη να ηρεμήσουμε για να προστατεύσουμε τους θεσμούς μας και η υποχρέωση να επικρατήσει η λογική και οι ανθρωπίνι όροι ζωής, επέβαλαν κάποιος να πάρει την πρωτοβουλία.

Δεν ήταν όμως, λίγοι, όσοι άφησαν αιχμές για τη στάση της Εκκλησίας ότι «δεν αποθάρρυνε τις εκδηλώσεις ανομίας...»

Το είπατε λίγο μαλακά. Αυτοί το είπαν πιο ωμά, και ας μου επιτραπεί να πω, πιο ανόητα. Η Εκκλησία τους έφταιγε;

Αυτοί που αρνήθηκαν επίμονα, κάθε μορφή διαλόγου, αυτοί που στην ουσία προκάλεσαν όλη αυτήν την αναστάτωση, που οδήγησε τελικά, όχι μόνο στην ανομία αλλά και στην κατάρρευση κάθε λογικής, κάθε ηθικής και αξιοπρέπειας, τώρα σκέφτηκαν να τα ρίξουν στην Εκκλησία;

Η Εκκλησία στάθηκε δίπλα στο λαό, στάθηκε δίπλα και στην Αστυνομία, αρνήθηκε όμως, να συμμαχήσει άμεσα ή έμμεσα με τη βία, αρνήθηκε και να στηρίξει το έλλειμμα του διαλόγου και της δημοκρατίας. Και πολύ καλά έκανε.

Εν τέλει, Σεβασμιώ τατε, η Εκκλησία έχει -ή μέχρι που έχει- δυνατότητα παρέμβασης σε ζητήματα που άπτονται της λειτουργίας του Κράτους;

Ρόλος της Εκκλησίας είναι να ανοίγει το δρόμο του κάθε ανθρώπου προς το Θεό και Αυτόν διαρκώς να δείχνει.

Αυτή είναι η αποστολή της, εκεί έχει στραμμένα τα μάτια και τον προσανατολισμό της. Δεν είναι ένα Σωματείο με πολιτικούς εγκόσμιους στόχους.

Άλλοι είναι αρμόδιοι να επιμελούνται τα της λειτουργίας του Κράτους. Σε αυτά η Εκκλησία παρεμβαίνει έμμεσα, καλλιεργώντας τους πολίτες (σ.σ. αν βέβαια το κάνει). Από την άλλη πλευρά, έχει και μία κοσμική δύναμη, την οποία μπορεί να θέτει στην υπηρεσία των κοινωνιών μας.

Αν της ζητηθεί η βοήθεια, δεν θα έπρεπε να την προσφέρει; Δεν θα έπρεπε να βοηθά σε κοινωνικά θέματα, όπως το πρόβλημα της πείνας, της κοινωνικής αδικίας, της καταπίεσης, της διαφθοράς;

Δεν θα έπρεπε να αγωνιστεί μέσα στις κοινωνίες μας -με το δικό της όμως ήθος- για τη στήριξη των αξιών ή των θεσμών, όπως η οικογένεια;

Είναι αναγκαία η παρέμβασή της. Αρκεί να γίνεται όχι με κοσμικούς, αλλά με πνευματικούς όρους.

Σχετικά με την αξιοποίηση της θρυλικής πλέον, εκκλησιαστικής περιουσίας. Αν είναι τόσο μεγάλη όσο λέγεται, δεν θα έπρεπε να αξιοποιηθεί κάπως διαφορετικά, από ό,τι τώ ρα;

Ασφαλώς! αν ήταν τόσο μεγάλη όσο λέγεται! Αλλά δεν είναι! Διότι της έχει μείνει μόνο το 4% της περιουσίας που είχε το 1833.

Και αυτό δεσμευμένο. Και το ακόμη φοβερότερο είναι ότι, ενώ έχουν τελεσιδικήσει υπέρ αυτής πάνω από 150 αστικά ακίνητά της, το Κράτος τα έχει δεσμεύσει παρά πάσαν έννοιαν λογικής, ηθικής, κοινωνικής ευαισθησίας και νομικής συνέπειας.

Αυτά, δεν τα στερεί από τον Εκκλησιαστικό Οργανισμό, τα αποστερεί από το λαό. Διότι, αν αξιοποιούνταν, εκεί θα πήγαιναν. Παρά ταύτα, η προσφορά της Εκκλησίας και σήμερα, είναι τεράστια.

Μόνον η δική μας Μητρόπολη, το 2010 προσέφερε λίγο λιγότερο από 2 εκατομμύρια σε φιλανθρωπικά έργα.

Το σύνολο δε της φιλανθρωπικής προσφοράς της Ελλαδικής Εκκλησίας το περασμένο έτος ήταν περίπου 96 εκατομμύρια. Είναι λίγο; Ποιός φταίει και αυτό δεν της αναγνωρίζεται;

Η κοινή γνώμη έχει έρθει αντιμέτωπη με σκάνδαλα, που συγκλόνισαν σ' ένα βαθμό, τα δεδομένα, στη σχέση της με την Εκκλησία, με αποκορύφωμα τα όσα διημείφθησαν σχετικά με την Ιερά Μονή Βατοπεδίου. Καθημερινά, έρχεστε σε επαφή με εκατοντάδες κόσμου. Εκτιμάτε ότι έχει κλονιστεί αυτή η σχέση;

Είναι αλήθεια πως, οι πιο δυναμικές κοινωνικές ομάδες έχουν ήδη, αποξενωθεί από την Εκκλησία.

Κάτι που οφείλεται και στη συστηματική «πολεμική» που της γίνεται -για άγνωστους σε μένα, λόγους- και στην αλλοίωση της εικόνας και του ρόλου της, που απεργάζεται η εποχή μας, αλλά και στα σοβαρά λάθη και την ασυνέπεια λόγων κι έργων πολλών εκπροσώπων της.

Κι εγώ, αν πίστευα ότι Εκκλησία είναι αυτό που κυκλοφορεί και εισπράττει ο μέσος σύγχρονος νέος: κάτι μίζερο, στενόμυαλο, ανόητα συντηρητικό, μια εστία υποκρισίας και μικρονοϊκών συμφερόντων, δεν θα είχα κανένα λόγο να στηρίξω την ελπίδα μου επάνω της.

Και είναι φοβερό αυτό! Γιατί η αληθινή Εκκλησία είναι κάτι το εντελώς διαφορετικό. Εγώ, την ελευθερία μου σε αυτήν την βρήκα, το νόημα της ζωής μου δεν το συνήντησα στην επιστήμη αλλά στην ευλογημένη παράδοση και διδασκαλία της.

Εκεί γνώρισα αυθεντικούς Αγίους, εκεί άνοιξε το μυαλό μου, εκεί ξεδίψασε η ψυχή μου, εκεί είδα και καθημερινά βλέπω το χέρι και το πρόσωπο του Θεού δίπλα μου.

Της έχω προσφέρει τα πάντα μου και δεν το έχω μετανιώσει. Δοξάζω κάθε στιγμή το Θεό που γύρισε ο λογισμός μου προς αυτήν. Δεν με ενδιαφέρει τίποτα άλλο.

Με τα όσα συνέβησαν στο Βατοπέδι δεν θα μπορούσε κάποιος να σκεφτεί ότι, η Εκκλησία τα τελευταία χρόνια, έχει μετεξελιχθεί, από ένα βίωμα της σχέσης ανθρώπου με το Θείο στοιχείο σε μία συμβατική μορφή καθημερινότητας;

Εάν η Εκκλησία είναι το βατοπέδι της ειδησεογραφίας και των σκανδάλων, αυτό είναι αναίρεση του κηρύγματος και της διδασκαλίας της.

Σας ερωτώ όμως: Τι σχέση έχει αυτό με τη ζωή του Χριστού, με το παράδειγμα των Αγίων, με το μήνυμα της φιλοπτωχίας, της ολιγάρκειας και της πνευματικής ελπίδας, που η ίδια η Εκκλησία διδάσκει και ζει;

Μήπως όμως, το Βατοπέδι είναι μια ιστορία που φτιάχτηκε για να απαλλαγούν τελικά, όλοι οι πολιτικοί αυτουργοί και να σέρνονται στα δικαστήρια οι μοναχοί, εκθέτοντας ταυτόχρονα, την ιερή εικόνα της Εκκλησίας...; Στο ερώτημα απαντήστε μόνοι σας.

Πιστεύετε ότι έχουν ωριμάσει οι συνθήκες για να μπουν οι σχέσεις Εκκλησίας και Κράτους, σε μία νέα βάση;

Μακάρι, κ. Σμέρο, να ελευθερωθεί η Εκκλησία από τον εναγκαλισμό της με το Κράτος. Τίποτα δεν της προσφέρει.

Όταν το Κράτος, την ήθελε την Εκκλησία, τότε του ήταν απαραίτητη και εξαιρετικά ωφέλιμη! Τώρα που βαδίζουμε σε χωρίς Θεό κοσμική προοπτική, δεν υπάρχει κανένας λόγος να διεκδικεί η Εκκλησία κάτι από αυτή τη σχέση. Διότι, αντί αυτή να μπολιάζει το κρατικό σύστημα με πνεύμα -αφού αυτό δεν θέλει κάτι τέτοιο- εκκοσμικεύεται και πνευματικά αποδυναμώνεται η ίδια.

Χάνουμε και την τελευταία ελπίδα μας. Η Εκκλησία πρέπει να μείνει αυτό που είναι για να κρατήσει ανόθευτο αυτό που της εμπιστεύτηκε ο Θεός, αυτό προς το οποίο όλοι μας προσβλέπουμε: την Αλήθεια της!

Με δεδομένο το επιστημονικό σας υπόβαθρο, θα ήταν πειρασμός κάποιος να μην σας ρωτούσε για τα όρια επιστήμης και θρησκείας...

Η Επιστήμη, είναι ό,τι πιο όμορφο μπορώ να φανταστώ για να αξιοποιήσουμε τα όριά μας ως άνθρωποι.

Είναι όμως, πολύ αδύνατη για να μας βοηθήσει να τα ξεπεράσουμε. Πάντα θα υπάρχει για να εξηγεί τον κόσμο, για να παλεύει με τα αισθητά και ορατά, που όμως είναι πολύ λίγα.

Η λάθος θρησκεία κοιμίζει. Η Θεολογική Αλήθεια ελευθερώνει, φωτίζει, αγιάζει! Η πίστη στην Επιστήμη ξεγελάει.

Σε κάνει να νομίζεις ότι, είσαι μεγαλύτερος από όσο είσαι αληθινά. Η πίστη στο Θεό καταξιώνει τον άνθρωπο.

Του δείχνει τις πραγματικές διαστάσεις του και τις τεράστιες δυνατότητές του. Τον ενώνει με το Θεό. Είναι άλλο πράγμα!

Τα θρησκευτικά ως σχολικό μάθημα, χρειάζονται διατήρηση, αλλαγή ή κατάργηση;

Αν μείνουν όπως έχουν, μας κάνουν αλλήθωρους. Αν καταργηθούν, κινδυνεύουμε με τύφλωση. Μήπως καλύτερη θα ήταν μια διόρθωση; Είναι τόσο ωραίο να μάθουμε τα θεμέλια του πλούσιου και πραγματικά, δημιουργικού πολιτισμού μας.

Τί ωραίο πράγμα να κατανοεί κανείς το Βυζάντιο! Αλλά και πόσο ωφέλιμο να εμπνευστεί από τη μοναδική Ορθόδοξη παράδοσή μας!

Από μάθημα στεγνής πληροφόρησης, τα θρησκευτικά θα έπρεπε να μεταμορφωθούν σε εργαστήριο έμπνευσης. Πρέπει να είναι ανόητος κανείς, όταν πτωχεύει, ν' αρνείται το θησαυρό της κληρονομιάς του!

Όταν είναι τυφλός, ν' αρνείται το φως της ιστορίας του. Άρνηση ή άγνοια της πίστης και της ιστορίας μας -για μας τους Έλληνες- σημαίνει άρνηση της ζωής μας κι εξαφάνιση του μέλλοντός μας.

[-----q&catid=13](#)